

REDAKCJA ROCZNIKA INSTYTUTU ARCHEOLOGII UW „ŚWIATOWIT” DO AUTORÓW I CZYTELNIKÓW

Redakcja Światowita chciałaby ujednolicić stronę redakcyjną publikowanych artykułów, w związku z tym zwraca się do Sz. P. Autorów i Czytelników o przesyłanie uwag i sugestii dotyczących redakcji aparatu naukowego. Poniżej zamieszczamy zespół wskazówek, mających charakter sugestii. Ich przestrzeganie ułatwi znacznie i przyspieszy proces redakcji kolejnych roczników. Dzięki Państwa sugestiom mamy nadzieję udoskonalić nasz system redakcyjny.

Wskazówki dla Autorów:

Zapis bibliograficzny (propozycja)

Przyjmujemy do druku do dnia 31. grudnia każdego roku (zaakceptowane przez Kolegium Redakcyjne) teksty ze zredagowanym na dwa sposoby aparatem naukowym:

I. Zapis skrócony (zwany leydejskim, harwardzkim, oxfordzkim itd.) bazujący na zestawionej na końcu tekstu pełnej bibliografii, zawierającej wszystkie cytowane w artykule pozycje. Bibliografia winna być zredagowana jak niżej, pkt. III.

Cytaty bibliograficzne w nawiasach okrągłych zawierają następujące elementy:

nazwisko autora [spacja] rok wydania [dwukropek] strona cytatu (ew. strony, od–do, rozdzielone myślnikiem). Ilustracje, tabele, noty i inne informacje cytowane są poprzez skróty zestawione niżej, pkt. IV.

Wzór:

(Gąssowski 1996: 121);
(Gąssowski 1996: 121 n. 2);
(Gąssowski 1996: 121-123);
(Gąssowski 1996: tab. 3);
(Gąssowski 1996: fig. 4);
(Gąssowski 1996: pl. II. 2).

II. Zapis klasyczny, tradycyjny. Zawiera polskojęzyczne i łacińskie elementy opisu bibliograficznego; stosowane skróty opisu zestawiamy niżej, pkt. IV. Kierujemy się następującymi wytycznymi:

1. Skróty tytułów czasopism:

a) czasopisma polskojęzyczne: stosujemy przyjęte w Polsce skróty, nie mogą one być sprzeczne ze stosowanymi w czasopiśmie „Archeologia Polski” (IAiE PAN);

b) czasopisma obcojęzyczne: stosujemy skróty przyjęte w *Archäologische Bibliographie DAI*.

Redakcja w każdym tomie zestawiać będzie wykaz zastosowanych skrótów tytułów czasopism, do którego będzie można odwoływać się w przyszłości.

2. Skróty tytułów wydawnictw zwartych:

Autor artykułu winien zamieścić wykaz stosowanych przez siebie skrótów wydawnictw zwartych. Skróty te, poza ogólnie (lub środowiskowo) przyjętymi skrótami tytułów encyklopedii, słowników, katalogów, korpusów i in., winny zawierać następujące elementy:

nazwisko autora, jedno-dwuwyrzowy skrót tytułu (fakultatywnie), tom, rok wydania.

Wzór:

a) skrót ogólnie przyjęty: *LIMC IV. 1 – Lexicon Iconographicum Mythologiae Classicae*, vol. IV, fasc. 1, Zurich – München 1984;

b) Gąssowski 1996 lub Gąssowski, Indianie 1996 – J. Gąssowski, *Indianie Ameryki Północnej, od początków po wiek XIX*, Warszawa 1996.

3. Zapis bibliograficzny książki jednego autora:

Nazwisko, skrót imienia, pełen tytuł zgodny ze stroną tytułową [seria wydawnicza zapisana w nawiasie kwadratowym, tom serii – liczebnik łaciński poprzedzony „vol.”, chyba, że tradycja serii stanowi inaczej], tom (liczebnik łaciński poprzedzony „vol.”), miejsce wydania (pisownia oryginalna) data wydania. Kolejne wydania pracy zaznaczać można na trzy sposoby (cyfra we frakcji górnej po roku wydania; informacja: „wyd. 3”, po dacie wydania lub uzupełnienie tytułu informacja typu „wyd. 3 zmienione” lub tp.); o ile kolejne wydanie jest zmienione lub uzupełnione (np. informacja na stronie tytułowej „wydanie trzecie uzupełnione i zmienione pod red. X” lub podobnie) informacja o kolejnym wydaniu musi znaleźć się w zapisie:

Wzór:

J. Gąssowski, *Mitologia Celtów*, Warszawa 1987³,
lub ..., *Mitologia Celtów*, Warszawa 1987 (wyd 3),
lub ..., *Mitologia Celtów*, wyd. 3., Warszawa 1987;
L. Curtius, *Zeus und Hermes: Studien zur Geschichte ihres Ideals und seiner Überlieferung* [RM, Erg. -H. 1], München 1931.

4. Zapis bibliograficzny książki wielu autorów:

Do 3 nazwisk: pod nazwiskami autorów (w kolejności zapisu ze strony tytułowej) lub pod nazwiskiem autora

głównego ew. redaktora/redaktorów (z dopiskiem ed., eds).
Wzór:

E. Gąssowska, J. Gąssowski, *Łysa Góra we wczesnym średniowieczu* [Polskie Badania Archeologiczne, vol. XVI], Wrocław 1970;

J. Gąssowski, A. Jakimowicz, S. Tabaczyński, *Les Temps de la Guerre Sainte*, Paris 1965.

Powyżej 3 nazwisk: pod nazwiskiem autora głównego ew. redaktora/redaktorów (z dopiskiem ed., eds, ewentualnie z dopiskiem et al.).

Wzór:

Historia Stanów Zjednoczonych Ameryki, A. Bartnicki, D.T. Critchlow eds, Warszawa 1995.

5. Zapis bibliograficzny artykułu w publikacji zwartej, hasła w słowniku lub encyklopedii:

Skrót imienia. Nazwisko autora, tytuł in: zapis tytułu pracy zbiorowej, strony lub tp.

Wzór:

J. Gąssowski, *Wykopaliska w Polsce Ludowej* in: Polska Ludowa. Słownik Encyklopedyczny, Warszawa 1965, p. 567-570;

J. Gąssowski, *Ameryka przed Kolumbem* in: Historia Stanów Zjednoczonych Ameryki, A. Bartnicki, D. T. Critchlow eds., Warszawa 1995, p. 7-32.

6. Zapis bibliograficzny artykułu w czasopiśmie:

Skrót imienia. Nazwisko autora, tytuł, tytuł czasopisma rocznik (liczebnik arabski), rok, fascykuł lub numer, strony lub tp.

Wzór:

J. Gąssowski, *Wczesnohistoryczne cmentarzysko szkieletowe w Radomiu*, Wiadomości Archeologiczne 17, 1950/51, p. 305-326.

6a. Zapis bibliograficzny artykułu – wypowiedzi na łamach dziennika, tygodnika, miesięcznika o numeracji ciągłej, zmiennej, nietypowej lub pozbawionej numeracji.

W tym wypadku proponujemy dużą elastyczność i dostosowanie normy bibliograficznej do charakteru wydawnictwa. Nadrzędną informacją pozostaje data wydania, np. dzienna w przypadku dzienników uzupełniona o kolejny numer w obrębie roku i kolejny numer w numeracji bezwzględnej. Taką numerację proponujemy podawać łącznie, ew. w nawiasach przed datą wydania. Numerację miesięczników w obrębie rocznika proponujemy uznać za porównywalną z numeracją fascykułów (np. w wydawnictwach kwartalnych) i podawać po dacie rocznej, poprzedzoną przez „fasc.” Kilka przykładów zestawiamy poniżej.

III. Zestawienie bibliograficzne (w układzie alfabetyczno-chronologicznym, wg nazwisk autorów i dat publikacji):

1. Przy pozycjach zwartych wymagane są następujące elementy opisu, w podanej kolejności:

Nazwisko autora, skrót imienia, pełen tytuł publikacji zgodnie z kartą tytułową [nazwa serii wydawniczej w nawiasie kwadratowym, tom, fascykuł serii wydawniczej (tom – liczebnik łaciński poprzedzony „vol.”, chyba, iż tradycja serii stanowi inaczej)], tom (liczebnik łaciński), fascykuł (liczebnik arabski), miejsce wydania (oryginalna pisownia) rok wydania. Kropka na końcu.

2. Przy wydawnictwach ciągłych i zwartych zbiorowych konieczne są elementy opisu wyszczególnione w pkt. II.

Wzór:

Gąssowski J., *Wizja dawnej Europy*, c. -r.: Z. Bukowski, K. Dąbrowski, *Świt kultury europejskiej*, Warszawa 1971, Nowe Książki (nr 525), 1972, fasc. 1, p. 58-59;

Gąssowski J., *Archaeology. Polish Perspectives*, *Archaeologia Polona* 23, 1980, p. 23-27;

Gąssowski J., *Losy naszej archeologii*, *Sztandar Młodych* (nr 91[11961]), 11-12. 05. 1991, p. 10;

Sichtermann H., Koch G., *Griechische Mythen auf römische Sarkophagen* [*Bilderhefte des Deutschen Archäologischen Instituts Rom*. Fünftes und sechstes Heft], Tübingen 1975;

Sinn F., Freyberger K.S., *Die Grabdenkmäler 2: Die Ausstattung des Hateriergrabes* [*Vatikanische Museen. Museo Gregoriano Profano ex Lateranense. Katalog der Skulpturen*, vol. I,2 = *Monumenta Artis Romanae* vol. XXIV], Mainz am Rhein 1996.

IV. Ruchome elementy opisu; stosujemy skróty łacińskie (ew. międzynarodowe):

c.-r., compte rendu – recenzja;

cf., confer – porównaj, zestaw;

col. – kolumna, szpalta;

eadem – ta sama;

eaedem – te same;

ed. – wydawca, pod redakcją;

eds – wydawcy, redakcja;

et – i;

et al. – i inni, i inni;

fasc. – fascykuł, zeszyt;

fig. – figura, fotografia, rycina, rysunek;

ibidem – tamże, w tym samym miejscu, jak wyżej, patrz w poprzednim przypisie;

idem – ten sam (autor);

iidem – ci sami;

in: – w (pozycji);

infra – na dole, niżej (w tekście);

loc. cit., *loco citato* – w miejscu cytowanym (wymaga podania autora pozycji cytowanej, to samo miejsce w pozycji cytowanej powyżej tylko jeden raz; gdy kilkakrotnie,

tylko gdy powoływano się zawsze na tę samą informację, stronę, ilustrację i tp.);

n. – nota, przypis;

n.v. – non vidi – cytowanej tu, trudno dostępnej publikacji nie widziałem osobiście;

nr – numer;

op. cit., *opere citato* – w dziele cytowanym (powyżej);

p. pagina/paginae – strona, strony;

passim – informacje rozproszone, szukaj w całym tekście;

pl. – plansza, tablica;

s.a., sine anno – bez roku [daty wydania];

s.l., sine loco – bez oznaczenia miejsca [wydania];

s.l.a., sine loco, anno – bez miejsca i daty [wydania];

s.p., sine pagina – bez paginacji;

sq. – sequens, sequentes, i następny, następne – kolejne;

suppl. – suplement;

supra – wyżej (w tekście);

tabela;

trad. – traductio, przekład, tłumaczenie;

vol., volumen – tom.

Uwaga:

a) serie wydawnicze: ich nazwy umieszczamy w nawiasie kwadratowym, obiegowych i ogólnie przyjętych skrótów nazw serii nie rozwijamy, numerację tomu (łacińską, o ile tradycja serii lub podział na fascykły nie stanowią inaczej) poprzedzamy przez vol.

Wzór:

[*HdA* vol. II];

[*ASR* vol. XII. 2. 1.];

[*JdI*, Erg. -H. 21].

b) dysertacje, prace magisterskie, powielane, nie publikowane maszynopisy itp., po tytule, w nawiasie okrągłym umieszczamy następującą informację:

(diss., praca magisterska, maszynopis lub tp., instytucja naukowa, rok, ew. miejsce przechowywania maszynopisu).

c) teksty źródłowe: przy ich edycji stosujemy bezwzględnie odpowiednie instrukcje wydawnicze dla tekstów źródłowych.